

Meijburg & Co
Tax & Legal

Tax transparency in de praktijk

Is uw organisatie er klaar voor?

Deel een van een tweedelige serie met de nieuwste inzichten over belastingtransparantie over de hele wereld.

Dit is het eerste artikel van een serie van twee over de meest recente inzichten omtrent tax transparency wereldwijd. Dit eerste deel is bedoeld om de lezer onder te dompelen in de wereld van de fiscale transparantie. Het doel is om onze visie op tax transparency te delen en een overzicht te geven van wat er gebeurt in de markt. Het tweede artikel gaat in op KPMG Tax Impact Reporting. Dit is de benadering die KPMG voorstaat met betrekking tot het toenemende belang van tax transparency.

In hun bedrijfsvoering laten ondernemingen de focus op het creëren van waarde voor de aandeelhouder steeds vaker achter zich. In het verleden was het rendement voor de aandeelhouder de belangrijkste factor in de besluitvorming. Daarbij werden de gevolgen van de bedrijfsactiviteiten voor het milieu en de maatschappij soms over het hoofd gezien. Om vandaag en vooral in de (nabije) toekomst succesvol te kunnen zijn, wordt van ondernemingen verwacht dat zij de belangen van hun stakeholders zorgvuldig afwegen. Daarbij kan het zo zijn dat een onderneming wellicht nu prioriteit zal geven aan de ESG-aspecten van hun bedrijfsvoering, om zo te voldoen aan de duurzaamheidseisen die stakeholders (steeds meer) kunnen stellen. ESG staat voor

Environmental, Social and Governance (milieu, maatschappij en bestuur).

Verschillende groepen stakeholders (zoals beleggers, overheden, maatschappelijke organisaties, werknemers, NGO's en ratingbureaus) beschouwen fiscaliteit als een belangrijk onderdeel van ESG. Er wordt tegenwoordig veel waarde gehecht aan een duurzame visie op fiscale vraagstukken en transparantie over de fiscale positie van een onderneming. Aan deze punten wordt veel waarde gehecht om te bepalen of de fiscale strategie van een onderneming conform de ESG-richtlijnen is.

Dit wordt weliswaar onderkend door veel ondernemingen, maar zij weten niet altijd wat fiscale transparantie precies inhoudt. In dit artikel wordt een aantal van de veel gestelde vragen over dit onderwerp door ons beantwoord, wordt enige achtergrond geschetst en meer duidelijkheid gegeven over tax transparency in het algemeen. Ook wordt ingegaan op de toenemende aandacht voor dit onderwerp.

De vragen die in dit artikel aan de orde komen, zijn afkomstig uit onze dagelijkse praktijk. Ze zijn naar voren gekomen in projecten en gesprekken met (mogelijke) cliënten en collega's over tax transparency.

Er wordt al jaren in verschillende vormen over fiscale transparantie gesproken. Tax transparency kwam voor het eerst duidelijk in de schijnwerpers te staan door de invoering van Country-by-Country Reporting (CbCR). De laatste tijd wordt de discussie over tax transparency steeds meer in het publieke domein gevoerd en wordt deze discussie steeds diepgaander. Dit blijkt ook uit het onderstaande (niet-limitatieve) hoog-over chronologisch overzicht van de belangrijkste ontwikkelingen in tax transparency (een aantal daarvan worden verderop in dit artikel nader toegelicht).

Is tax transparency iets nieuws of bestaat het al even?

2003 – Invoering van begrip CbCR

Het voorstel om multinationale ondernemingen CbC te laten rapporteren komt voor het eerst naar voren in een rapport aan de International Accounting Standards Board (IASB).

2003 – Oprichting Extractive Industries Transparency Initiative (EITI)

Het EITI, een multi-stakeholdergroep in de extractieve-industrie (mijnbouw, olie en gas), vaardigt een vrijwillige rapportagestandaard uit die

moet leiden tot meer fiscale transparantie in deze sector om overheden meer verantwoordelijk te maken over hun rol in de extractie-industrie.

2008 – Financiële crisis

Als gevolg van de financiële crisis in 2008 is behoorlijk bestuur en hoe ondernemingen zich dienen te gedragen een veel besproken onderwerp geworden in het maatschappelijk debat. De opvatting dat ondernemingen niet hun 'fair share' aan belasting betalen krijgt hierna een steeds breder draagvlak. De onthulling van de Lux Leaks (2014), de Panama Papers (2016), de Paradise Papers (2017) en de Pandora papers (2021) bevestigen deze overtuiging eens te meer.

2010 – Invoering Dodd-Frank Act in Verenigde Staten

Krachtens deze wet zijn ondernemingen in de extractieve-industrie verplicht om alle betalingen aan overheden openbaar te maken.

2013 – EU Accounting Directive

Ondernemingen in de extractieve-industrie in de EU worden verplicht om verslag te doen van betalingen aan overheden.

2013 – Capital Requirement Directive IV

Financiële instellingen in de EU worden verplicht om bepaalde CbC-gegevens openbaar te maken.

2015 – 17 duurzame ontwikkelingsdoelen Verenigde Naties (UN SDG's)

De VN stelt de [2030 Agenda for Sustainable Development](#) vast, waarin de [17 SDG's](#) een centrale rol vervullen.

2015 – Actiepunt 13: OESO Base Erosion and Profit Shifting (BEPS) project

Op grond van dit OESO-rapport dienen grote multinationale ondernemingen (niet-openbare) country-by-country rapportages aan te leveren bij de belastingdiensten in landen waar zij actief zijn. Deze worden uitgewisseld tussen de belastingdiensten van verschillende landen.

2016 – Lancering Global Reporting Initiative (GRI) Sustainability Reporting Standards

Het GRI, een onafhankelijke internationale organisatie, publiceert de GRI Sustainability Reporting Standards, de wereldwijd meest gehanteerde standaarden voor duurzaamheidsverslaglegging.

2016 – Finance Act in Verenigd Koninkrijk

Grote ondernemingen en groepen in het Verenigd Koninkrijk zijn wettelijk verplicht om de fiscale strategie van hun in het VK gevestigde entiteiten openbaar te maken. Soortgelijke ontwikkelingen zijn waar te nemen in aanbevelingen op het gebied van corporate governance van beursgenoteerde ondernemingen in andere landen.

2018 – B Team Responsible Tax Principles

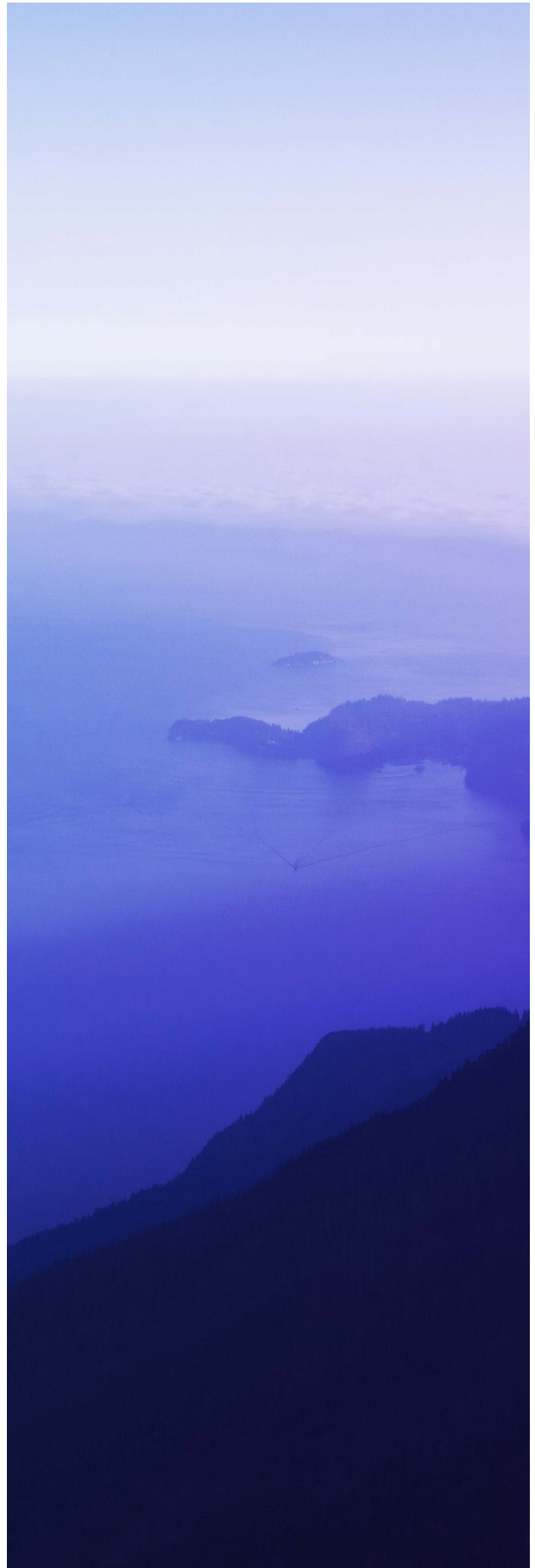
Het B Team, een non-profit coalitie van topbestuurders in het bedrijfsleven die een duurzame bedrijfsvoering voorstaan, heeft een pakket aan fiscale beginselen ontwikkeld en maakt dit pakket bekend.

2019 – invoering GRI 207: Tax Standard

Het GRI ontwikkelt een nieuwe fiscale standaard waarin een soort van CbCR is opgenomen.

2020 – World Economic Forum (WEF) Stakeholder Capitalism Metrics

De International Business Council van het WEF maakt een pakket aan stakeholder capitalism metrics bekend. Rapportage van de belastingafdracht is hierin een van de belangrijkste parameters. De rapportage van ontvangen en betaalde belastingen wordt genoemd als een aanbevolen parameter voor de ESG-rapportage.

2024 en verder – EU Richtlijn openbaarmaking winstbelasting

Alle ondernemingen die actief zijn in de EU met een omzet van meer dan EUR 750 miljoen per jaar (gelijk aan het groeps criterium van de OESO), zijn verplicht om per land bepaalde CbC-gegevens openbaar te maken. Voor ondernemingen die onder deze wetgeving vallen, is dit uiterlijk van toepassing vanaf de aanvangsdatum van het eerste boekjaar beginnend op of na 22 juni 2024.

Hoe past tax transparency in de ESG-agenda?

Bij verslaglegging over de fiscale positie gaat het niet alleen om openheid over hoeveel belasting er is afgedragen. De bedoeling is ook dat ondernemingen actief aantonen dat hun fiscale strategie overeenkomt met het overheidsbeleid om duurzame en inclusieve groei te stimuleren. Zo beïnvloedt fiscaliteit alle SDG's van de Verenigde Naties en de drie onderdelen van de ESG-agenda:

- De E van Environmental: dit betreft milieuheffingen (zoals CO₂-heffing), groene stimuleringsmaatregelen (zoals duurzame-energierechten) en corrigerende verbruiksbelastingen die zijn bedoeld als 'positieve kracht' en proberen de kosten voor de samenleving van bepaalde negatieve of positieve bij-effecten van een onderneming te beprizen (bijvoorbeeld luchtverontreiniging door motorvoertuigen of waterverontreiniging door een fabriek).
- De S van Social – dit betreft mensenrechten, werkomgeving en gezondheidsbelastingen (zoals suikertaks), focus op deze onderwerpen draagt bij aan een betere wereld. Er komen steeds meer mogelijkheden voor heffingskortingen en belastingvermindering voor ondernemingen die maatschappelijke initiatieven ontwikkelen of sociale investeringen doen. Daar komt bij dat er een open, transparante dialoog tussen ondernemingen, de belastingdienst, NGO's en consumenten nodig is om vertrouwen te creëren. De fiscale strategie en het fiscale beleid van een onderneming wordt steeds vaker gezien als een maatstaf voor duurzaamheid en verandering.

- De G van Governance – dit betreft fiscaliteit als een kernaspect van behoorlijk bestuur en rekenschap binnen een onderneming. Een duurzame fiscale strategie staat steeds hoger op de bestuursagenda als het gaat over behoorlijk bestuur. Ondernemingen worden in toenemende mate gedwongen door hun stakeholders om hun maatschappelijke betrokkenheid te laten zien en aan te tonen dat zij een bijdrage leveren aan de maatschappij door inzicht te geven in hun fiscale positie en strategie. Zo komt het tegenwoordig vaak voor dat er in een due diligencerapport bij een overname op verzoek van de cliënt een (fiscale) ESG-paragraaf wordt opgenomen.

Heeft de opkomst van de ESG-agenda het belang van tax transparency versneld?

Het antwoord op deze vraag is ja. We zien veranderingen in de manier van denken en handelen, zowel bij mensen als bij ondernemingen. ESG raakt steeds verder ingeburgerd in ons dagelijks leven. Op mondiaal niveau is ESG uitgegroeid tot een belangrijke factor in de bedrijfsvoering. Meer landen zijn waarde gaan hechten aan de naleving van de SDG's van de Verenigde Naties en beleggers hebben ESG en tax transparency opgenomen in hun beleggingsstrategie en duurzame financieringsprogramma's. En dus bestaat er groeiende belangstelling voor fiscaliteit als een sturend middel waarmee maatschappelijke impact kan worden gemaakt en de ESG-agenda kan worden bevorderd.

Hoe worden we 'best in class' op het gebied van tax transparency? Door gegevens openbaar te maken? Of door een kwalitatieve toelichting te publiceren misschien?

Tax transparency is een proces. Er is geen 'one size fits all'. In het algemeen zien we dat ondernemingen steeds vaker kwantitatieve gegevens openbaar maken (op land- of regionaal niveau). Ook publiceren zij steeds vaker kwalitatieve gegevens (bijvoorbeeld over hun

fiscaal beleid, fiscale strategie en bestuur). Het is weliswaar nodig om gegevens te publiceren, maar in onze ervaring is het veel belangrijker om de cijfers toe te lichten in het licht van de fiscale strategie van een groep en uitleg te geven over hoe deze strategie in de praktijk wordt gebracht. Dit is waardevolle informatie voor stakeholders.

Een organisatie kan wel zeggen dat transparantie wordt toegejuicht, maakt dit dient samen te gaan met de openbaarmaking van nuttige gegevens en toelichtingen. We zien in de praktijk dat het niet nakomen van de eigen uitspraken of de transparantiestandaarden resulteert in een kritische blik van de stakeholders en/of negatieve media-aandacht.

Ook wordt met de openbaarmaking van de belastingafdracht en kwalitatieve gegevens de dialoog geopend tussen ondernemingen en hun stakeholders. Die dialoog leidt tot vertrouwen.

Klopt het dat ondernemingen er moeite mee hebben om de juiste gegevens te verzamelen?

Ja, dat klopt. Ondernemingen vinden het soms lastig om deze gegevens bij elkaar te zoeken. In veel gevallen verzamelen zij de benodigde gegevens nog handmatig met behulp van Excelsheets die aan de in-house fiscalisten en inancieel managers bij de verschillende groepsmaatschappijen worden toegestuurd. Dit verhoogt de kans op omissies.

Draagt de openbaarmaking van gegevens conform een erkende tax transparency-standaard bij aan het vertrouwen van stakeholders?

Tax transparency kan verschillende vormen aannemen, maar over het algemeen wordt in de standaarden aangegeven welke gegevens openbaar gemaakt dienen te worden om de fiscale positie inzichtelijk te maken. De meeste standaarden zijn in samenspraak met verschillende stakeholders tot stand gekomen. Openbaarmaking conform een erkende standaard kan dus inderdaad bijdragen aan het creëren van vertrouwen bij stakeholders.

Echter, wanneer een onderneming beweert gegevens te rapporteren conform een duurzaamheidsstandaard of bepaalde beweringen doet ten aanzien van de fiscale strategie die in de praktijk niet blijken te kloppen, dan kan de organisatie rekenen op de verontwaardiging en kritiek van stakeholders. Hier zijn praktijkvoorbeelden van. Daarom is het devies: als je zegt je aan een standaard te houden, doe dat dan ook.

De meeste duurzaamheidsstandaarden behelzen overigens veel meer dan fiscale verslaglegging en de beslissing om deze al dan niet te volgen wordt vaak niet door de in-house fiscalisten genomen. Ook dan moet ernaar worden gestreefd verslag te doen van de fiscale aspecten. Als dat niet lukt voor een bepaald boekjaar dan moet worden toegelicht waarom deze gegevens niet in de rapportage zijn opgenomen.

Er lijken nogal veel verschillende soorten initiatieven voor (tax transparency-) rapportages te bestaan. Hoe ziet het rapportagelandschap er precies uit?

Terwijl in de afgelopen 20 jaar een aantal verplichte initiatieven zijn geïntroduceerd vanuit de overheid of binnenkort worden ingevoerd, zijn het recent echter met name de vrijwillige standaarden die zorgen voor een verandering in de duurzaamheidsverslaglegging. Oorspronkelijk waren de rapportagestandaarden en -kaders voor tax transparency gericht op de financiële sector en de extractieve-industrie. Op het moment zijn er echter steeds meer sectoren die zich committeren aan bredere vrijwillige rapportagestandaarden, zoals het Global Reporting Initiative (GRI). In een aantal landen verandert de wet- en regelgeving dusdanig dat er lokaal door de overheid of een andere instantie nu ook meer fiscale inzichtelijkheid wordt geëist van ondernemingen (zie bijvoorbeeld de recente verkiezingsoverwinning van de Labor Party in Australië; deze partij is voorstander van tax transparency in de vorm van CbCR).

We hebben de meest in het oog springende initiatieven op het gebied van tax transparency-verslaglegging hieronder op een rijtje gezet:

EU Public Country-by-Country Reporting (CbCR)

Op 11 november 2021 heeft het Europees Parlement de Public EU CbCR Directive formeel aangenomen. Ondernemingen die voldoen aan de onderstaande eisen dienen uiterlijk vanaf de aanvangsdatum van het eerste boekjaar beginnend op of na 22 juni 2024 CbC-gegevens te rapporteren (deze zijn vergelijkbaar met de CbC-gegevens van de OESO, maar de aggregatie is anders). EU-lidstaten kunnen er overigens voor kiezen om deze Europese richtlijn al eerder toe te passen.

Aanwezigheid in EU van niet-EU hoofdkantoor te voldoen aan 2 van 3 voorwaarden

EURm	Middelgroot ^(a)	Groot
Balanstotaal	<20	<20
Omzet	<40	<40
<i>Werknemers</i>	<250	>250

Noot: (a) Exclusief klein of micro.

Dit heeft betrekking op multinationale groepen of zelfstandige ondernemingen met:

- Een geconsolideerde omzet van ten minste EUR 750 miljoen (in de laatste twee opeenvolgende jaren); en
- Een entiteit of bijkantoor in de EU (hoofdkantoor en/of dochteronderneming/bijkantoor) waarbij de aanwezigheid in de EU van een niet in de EU gevestigd hoofdkantoor dient te bestaan uit (middel)grote dochterondernemingen.

GRI Standard 207: Tax

De GRI-standaarden zijn het bekendst en worden het meest gebruikt. Deze standaarden zijn vrijwillig. Voor ondernemingen die de GRI-standaarden toepassen, is GRI 207 echter verplicht voor boekjaren beginnend op of na 1 januari 2021.

GRI 207 is bedoeld om organisaties in staat te stellen inzicht te krijgen in en te communiceren over hun fiscale strategie, tax governance, interne controle en risicobeheersing, stakeholder engagement en het omgaan met fiscale vraagstukken, en om bijvoorbeeld verslag te doen van hun inkomsten, fiscale positie en activiteiten op CbC-niveau. Voor een nadere toelichting op de GRI-standaarden klik [hier](#).

In de praktijk zijn er organisaties die de GRI-standaarden hanteren in hun rapportages maar geen of slechts gedeeltelijk verslag doen conform GRI 207. Op grond van de GRI-standaarden kan dit in principe alleen als fiscaliteit niet wordt gezien als een materieel onderwerp (material topic) binnen een onderneming of als wordt toegelicht waarom er geen verslag wordt gedaan volgens deze standaard. De redenen die hiervoor kunnen worden aangevoerd zijn opgenomen in GRI 1: Foundation 2021 (of vóór 2021: GRI 101). Deze redenen zijn: 'niet van toepassing', 'wettelijke obstakels', 'geen gegevens beschikbaar/gegevens onvolledig' of 'vertrouwelijkheidsrestricties'. GRI 1 bestempelt een onderwerp als materieel als daarin de essentiële economische, milieu- en sociale aspecten van een organisatie tot uitdrukking komen en als het van materiële invloed is op de meningen en besluiten van stakeholders.

De fiscale strategie van een groep kan direct effect hebben op hoeveel belasting er wordt betaald (of, vanuit een ander perspectief, hoeveel inkomsten dit oplevert voor de overheid). Wij zouden dus verwachten dat fiscaliteit een grote sociale impact heeft en daarom als materieel moet worden beschouwd door elke groep die de GRI-standaarden hanteert. Wij raden niet aan om fiscale gegevens die ingevolge GRI 207 gerapporteerd dienen te worden achterwege te laten omdat dit in strijd is met het streven naar meer openheid. Echter, van ondernemingen die dit toch doen (de GRI-standaarden laten dit slechts in uitzonderlijke gevallen toe) wordt verwacht dat zij toelichten waarom hiervan geen verslag is gedaan.

The B Team

De initiatiefnemers van The B Team Responsible Tax Principles roepen ondernemingen op om zich bij hen aan te sluiten en het fiscale management, relaties en informatieverstrekking van hun organisaties te verbeteren. Ondernemingen wordt met name opgeroepen om in hun verslaglegging inzicht te geven in hun totale effectieve belastingtarief en gegevens te verstrekken omtrent belastingafdrachten op landniveau. Deze jaarlijks te rapporteren gegevens moeten gelinkt kunnen worden aan hun economische activiteit.

Dow Jones Sustainability Indices (DJSI)

De DJSI is een index waarin de duurzaamheidsprestaties van toonaangevende bedrijven op het gebied van duurzaamheid zijn opgenomen. Sinds 2014 wordt hierbij ook rekening gehouden met de fiscale strategie van een onderneming.

Om in de DJSI te kunnen worden opgenomen dienen ondernemingen o.a. informatie te verstrekken over hun (i) fiscale strategie en governance (ii) fiscaal beleid (iii) fiscale rapportages, waaronder rapporten waarin bedrijfsmatige, financiële en fiscale gegevens zijn opgenomen (met regionale verslaggeving over belastingafdrachten wordt niet aan de voorwaarden voldaan) voor elke jurisdictie waarin een in de gecontroleerde jaarrekening geconsolideerde groepsmaatschappij fiscaal inwoner is en (iv) het effectieve belastingtarief, waaronder het belastingtarief vermeld in de winst- en verliesrekening en in het kasstroomoverzicht over de laatste twee boekjaren.

De fiscale DJSI-score van een onderneming wordt in principe met 33% verminderd als er niet conform de GRI 207-standaard wordt gerapporteerd. Dit heeft op zijn beurt weer gevolgen voor de totale DJSI-score van de organisatie.

World Economic Forum (WEF) – International Business Council

In september 2020 heeft het WEF en de daaraan verbonden International Business Council (IBC) de Stakeholder Capitalism Metrics (SCM) bekend gemaakt. Dit is een reeks ESG-parameters en toelichtingen waarmee de waardecreatie van ondernemingen op de lange termijn voor stakeholders inzichtelijk wordt gemaakt, ook op fiscaal gebied. Het WEF meldde in 2021 dat een groeiende groep van meer dan 60 topbestuurders uit verschillende sectoren zich inmiddels heeft geëngageerd aan de SCM.

De kern- en uitgebreide SCM's kunnen door ondernemingen worden gebruikt om hun algemene prestatie-indicatoren af te stemmen op de ESG-indicatoren en hun bijdrage aan de SDG's van de Verenigde Naties consequent te monitoren. Op grond van de kernparameters van het WEF dient per belastingsoort verslag te worden gedaan van

de totale wereldwijde belastingplicht van de onderneming, daaronder begrepen vennootschapsbelasting, onroerendezaakbelasting, niet-verrekenbare btw en overige omzetbelastingen, werkgeverspremies en andere heffingen die kosten opleveren voor de onderneming.

Tax Governance Code – VNO-NCW

De Nederlandse ondernemingsorganisatie VNO-NCW heeft op 18 mei 2022 de Tax Governance Code gepresenteerd. Dit is een van de vele nationale initiatieven op dit gebied. Als ondernemersvereniging vertegenwoordigt de VNO-NCW ondernemingen van uiteenlopende grootte en verspreid over alle sectoren.

Het meest opvallend aan de Tax Governance Code is dat de ondernemingen die deze Code omarmen, hebben toegezegd om jaarlijks op landniveau verslag te doen van hun belastingafdrachten op kasbasis. Zij kunnen ervoor kiezen om hun betaalde en ontvangen belasting op mondiaal of landniveau inzichtelijk te maken. Het gaat daarbij om vennootschapsbelasting, onroerendezaakbelasting, (niet-verrekenbare) btw en overige omzetbelastingen, werknemers- en werkgeverspremies en andere heffingen.

Wat is het verschil in aanzien tussen de verschillende rapportagestandaarden en zijn er verschillen tussen het detailniveau dat gehanteerd dient te worden?

Er is geen duidelijk verschil in aanzien, maar sommige standaarden worden vaker toegepast/gevolgd dan andere. Er zijn ook ondernemingen die meerdere standaarden tegelijk hanteren. Naar welke standaard de voorkeur uitgaat, hangt ook af van de sector of het deelgebied waarin een onderneming actief is of van de inrichting van de corporate governance of gedragscode van een organisatie.

Verder is het zo dat ondernemingen waarvan de verslaggeving volledig in overeenstemming is met GRI 207 vaak hoger scoren op andere

benchmarks, zoals de (fiscale rating van de) DJSI. Dit omdat GRI 207 een hoger detailniveau vraagt dan de DJSI. GRI is de 'grote speler' op het gebied van fiscale transparantie. Steeds meer organisaties willen duurzaam ondernemen en houden zich aan deze standaard. De GRIstandaarden worden naar verwachting nog belangrijker nu GRI 207 vanaf het boekjaar beginnend op 1 januari 2021 'verplicht' is geworden voor ondernemingen die rapporteren conform GRI.

Wat kunnen ondernemingen doen om hun fiscale positie zo inzichtelijk mogelijk te maken in hun verslaggeving?

Dit verschilt van bedrijf tot bedrijf. Het hangt af van de branche, eerdere activiteiten, de tone at the top en hoe transparant de organisatie is en wil zijn met betrekking tot de fiscale strategie.

Wanneer een onderneming nog geen enkele rapportagestandaard hanteert om zo meer inzicht te geven in hun belastingpositie kan worden gekeken welke standaarden het beste bij de onderneming zouden passen en welke het meest

tegenwoordig komt aan de wensen/eisen van de stakeholders. Het lijkt raadzaam om hiervoor met

de stakeholders in gesprek te gaan over tax transparency. Als een onderneming zich reeds houdt aan een rapportagestandaard zou eerst afgewogen kunnen worden of daadwerkelijk wordt voldaan aan alle daarin opgenomen eisen en of de rapportage conform de standaard plaatsvindt. Ten tweede kan worden nagegaan of de organisatie meer in detail wil treden en of de huidige rapportage voldoet aan de verwachtingen van de stakeholders.

Een deugdelijke fiscale duurzaamheidsrapportage leidt tot vertrouwen. Daarom laten sommige organisaties hun fiscale verslaggeving door externe partijen controleren en verifiëren. Er zijn meerdere manieren waarop deze partijen zekerheid kunnen verstrekken, bijvoorbeeld door assurance af te geven over de naleving van duurzaamheidsrichtlijnen, het eigen fiscale beleid van de organisatie, de fiscale strategie en governance, of gegevens omtrent belastingafdrachten.

Het KPMG-netwerk staat voor u klaar waar u zich ook bevindt in dit proces.

In het [tweede artikel](#) in deze serie gaan wij dieper in op de oplossingen en de technische tools die wij kunnen bieden om u daarin te begeleiden – mis het niet!

Contactpersonen

Bernard van Gerrevink

Country Lead, KPMG's Tax Impact Reporting
KPMG Meijburg & Co

+31 (0)88 909 1389
vangerrevink.bernard@kpmg.com

Hilde Atsma

Tax Consultant
KPMG Meijburg & Co

+31 (0)88 909 1219
atsma.hilde@kpmg.com

De hierin opgenomen informatie is van algemene aard en niet bedoeld om de omstandigheden van een bepaalde persoon of entiteit te adresseren. Hoewel wij ernaar streven nauwkeurige en tijdige informatie te verstrekken, kan niet worden gegarandeerd dat dergelijke informatie nauwkeurig is op de datum waarop zij wordt ontvangen of dat zij in de toekomst nauwkeurig zal blijven. Niemand dient naar dergelijke informatie te handelen zonder passend professioneel advies na een grondig onderzoek van de specifieke situatie.

Op alle werkzaamheden en diensten van Meijburg & Co zijn haar algemene voorwaarden, gedeponeerd bij de Nederlandse Kamer van Koophandel, van toepassing. Meijburg & Co is een Nederlandse maatschap van besloten vennootschappen, staat ingeschreven in het Handelsregister onder nummer 53753348 en is aangesloten bij de wereldwijde KPMG organisatie van onafhankelijke entiteiten verbonden aan KPMG International Limited, een Engelse private company limited by guarantee. Alle rechten voorbehouden. De algemene voorwaarden zijn te vinden op de website van Meijburg & Co (<http://www.meijburg.nl/algemenevoorwaarden>) en worden op verzoek toegestuurd